

Sag T-88/01

Sniace, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Statsstøtte — annulationssøgsmål — formaliteten — retsakt, der berører sagsøgeren individuelt«

Rettens dom (Femte Udvidede Afdeling) af 14. april 2005 II - 1168

Sammendrag af dom

1. *Retspleje — intervention — påstand, der ikke går ud på at understøtte en af parternes påstande — afvisning — ufravigelig procesforudsætning — efterprøvelse af egen drift — sagsøgerens manglende søgsmålskompetence*
(Domstolens statut, art. 40, stk. 4; Rettens procesreglement, art. 113 og art. 116, stk. 3)

2. *Annulationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, som berører dem umiddelbart og individuelt — beslutning fra Kommissionen om henlæggelse af en statsstøttesag — virksomhed, der konkurrerer med den støttemodtagende virksomhed — søgsmålsret — betingelser*

(Art. 88, stk. 2, EF og art. 230, stk. 4, EF)

1. I henhold til artikel 40, stk. 4, i Domstolens statut kan påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande. I øvrigt gælder det i henhold til artikel 116, stk. 3, i Rettens procesreglement, at intervenienten træder ind i sagen, som den foreligger ved hans intervention. Det følger dog af artikel 113 i Rettens procesreglement, at Retten til enhver tid af egen drift kan efterprøve, om sagen skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt, herunder de ufravigelige procesforudsætninger, som intervenienterne har rejst spørgsmål om. En procesforudsætning vedrørende sagsøgerens søgsmålsret er ufravigelig.

(jf. præmis 49, 52 og 53)

2. I henhold til traktatens artikel 230, stk. 4, EF kan en fysisk eller juridisk person kun anlægge sag til prøvelse af en beslutning, der er rettet til en anden person, såfremt beslutningen berører ham umiddelbart og individuelt. Andre personer end en beslutnings adressater kan ifølge fast

retspraksis kun påstå, at de berøres individuelt, hvis den anfægtede beslutning rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten.

Hvad særligt angår området for statsstøtte bemærkes, at ud over den virksomhed, der har fået individuel støtte, er de virksomheder, som konkurrerer med den støttemodtagende virksomhed, individuelt berørt af en beslutning om afslutning af en procedure, der er indledt i henhold til traktatens artikel 88, stk. 2, EF, hvis de har spillet en aktiv rolle i proceduren, forudsat at deres stilling på markedet i væsentligt omfang er påvirket af den støtteforanstaltning, den anfægtede beslutning drejer sig om. En virksomhed kan således ikke udelukkende påberåbe sig sin egenskab af konkurrent i forhold til den støttemodtagende virksomhed, men skal endvidere godtgøre, at den, henset til omfanget af dens eventuelle deltagelse i proceduren og den grad, hvori dens stilling på markedet er blevet

påvirket, befinder sig i en faktisk situation, der individualiserer den på lignende måde som adressaten. Det må antages, at en virksomhed kun har spillet en mindre rolle i den administrative procedure, dels, når den ikke har indgivet klage til Kommissionen, dels, når det fremgår, at de bemærkninger, som den har fremsat, ikke i særlig vidt omfang var afgørende for forløbet af undersøgelsen, i det omfang, den i det væsentlige blot flere gange har gentaget nogle af konstateringerne fra Kommissionens beslutning om at indlede undersøgelsesproceduren samt kort kommenteret disse, og dette uden at tilvejebringe nogen form for konkrete beviser, og blot har bekræftet, at de foranstaltninger, som beslutningen om udvidelse af proceduren vedrører, udgør statsstøtte og skal erklæres uforenelige med det fælles marked, uden overhovedet at uddybe dette eller fremkomme med beviser herfor.

For så vidt angår den grad, hvori sagsøgerens stilling på markedet er blevet påvirket, påhviler det ikke Fællesskabets retsinstanser under behandlingen af sagens formalitetsspørgsmål at tage endelig stilling til spørgsmål vedrørende det konkurrenceforhold, der måtte bestå mellem sagsøgeren og den virksomhed, der har fået støtte. I den forbindelse påhviler det alene sagsøgeren at anføre de relevante årsager til, at Kommissionens beslutning kan være til skade for selskabets legitime interesser ved væsentligt at påvirke dets stilling på det pågældende marked.

(jf. præmis 54-57, 59 og 60)